

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sikkerhedsmæssige, arealdisponeringsmæssige og andre forhold af betydning for bedømmelsen af de to udbygningsalternativer.

Begge disse undersøgelser, det vil sige den danske undersøgelse af lufthavnsspørgsmålet og de fælles dansk-svenske undersøgelser af spørgsmål om Øresundsforbindelserne, skal tilrettelægges således, at resultatet kan foreligge senest i løbet af to år. Det er endvidere aftalt, at det dansk-svenske udvalg om de faste forbindelser skal gennemføre sit arbejde i nøje koordination med den danske lufthavnsundersøgelse og med hensyntagen til de resultater, der fremkommer herved.

Som det vil være fremgået af de to kommissorier, jeg netop har gennemgået, er den opgave, der er stillet såvel det danske lufthavnsudvalg som for det fælles dansk-svenske udvalgsarbejde, meget omfattende og samtidig meget åbent formuleret. Der er, sagt med andre ord, fra regeringens side lagt op til en ny samlet belysning af alle relevante problemer i denne sammenhæng. Jeg er i øvrigt selvsagt rede til over for folketingets udvalg om offentlige arbejder, om det ønskes, nærmere at uddybe kommissoriernes indhold.

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg har opfordret den hidtidige formand for trafikkommissionen, professor H. P. Myrup i Århus, til at påtage sig opgaven som formand for lufthavnsudvalget, hvis opgave, set fra et dansk synspunkt, af mange grunde selvfølgelig er den centrale. Professor Myrup har givet tilsagn om at ville påtage sig opgaven.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at regeringen helst havde set, at Øresunds-aftalerne havde kunnet godkendes også her i landet på det foreliggende grundlag, og at arbejderne i henhold til anlægsloven for Saltholm lufthavn havde kunnet videreføres som oprindelig planlagt. Det er fortsat regeringens opfattelse, at dette havde været det rigtigste. Imidlertid har regeringen selvfølgelig måttet tage de faktiske politiske forhold til efterretning, og regeringen har herved i særlig grad lagt vægt på det forhold, at efter de foreliggende udsagn lægger den overvejende del af modstanderne, både her i tinget og i debatten ude omkring, i deres afvisning af at gå videre med projek-

terne på det foreliggende grundlag den afgørende vægt på, at beslutningsgrundlaget efter deres opfattelse ikke er fyldestgørende.

Der er selvsagt mange nuancer i denne grundholdning, idet nogle, så vidt jeg har forstået, er af den opfattelse, at de foretagne omfattende undersøgelser aldrig har været tilstrækkelige, medens andre for så vidt erkender, at undersøgelserne, dengang de for få år siden blev foretaget, gav et forsvarligt grundlag for at træffe en positiv afgørelse, men at der siden dengang af flere årsager er sket så afgørende ændringer i forudsætningerne, at det ikke længere ville være forsvarligt blot at fastholde det hidtidige beslutningsgrundlag.

De forhold, der i denne henseende først og fremmest er peget på, er ændringer i energipriserne, en anden vurdering af mulighederne for på længere sigt at skaffe de nødvendige mængder af olieprodukter til fortsat vækst i luftfarten eiter det hidtidige mønster, og i visse tilfælde en mere almen tvivl om, hvorvidt den økonomiske udvikling i vor del af verden i det hele taget på længere sigt vil give grundlag for en indkomstudvikling og et forbrugsmønster som det, der er forudsat i de hidtidige trafikprognoser. Hertil kommer, at man endvidere fra flere sider mener, at der med hensyn til et vigtigt spørgsmål som flystøj på det seneste er sket en sådan yderlig udvikling, at også den miljømæssige baggrund for beslutning om lufthavnsudflytningen skulle være ændret.

Jeg skal ikke forsøge ved denne lejlighed at gå ind i en realitetsvurdering af de nævnte påstande om fundamentalt ændrede forudsætninger på dette eller hint punkt. Derimod vil jeg gerne give udtryk for, at konsekvensen af den begrundelse, som en meget stor del af projekternes modstandere, så vidt regeringen kan vurdere, har givet, må være, at vi så får gennemført en fornyet sagkyndig vurdering af alle disse forhold, og at vi får gjort det hurtigst muligt. Det må så vise sig, når resultaterne af denne fornyede vurdering foreligger, om der virkelig må skønnes at være sket så væsentlige ændringer, at det ikke længere vil være fornuftigt at gennemføre de planer, der hidtil har været arbejdet med, eller om det tværtimod vil kunne fastslås, at det fortsat vil være rigtigt og nødvendigt at handle som hidtil tænkt.

For så vidt angår de dansk-svenske for-